

Arhiv

Strādnieku sporta un sārgs

**Sociālistiskā
Strādnieku Sporta Internacionāle**

S.
796.96 - i

Ledus hoki
spēles noteikumi

Rīgā ♦ SSS Galvenās valdes izdevums ♦ 1932

742.9

375922

Strādnieku Sports un Sargs

S
796.96-1

Oficiāli pieņemti biedrībā

„Strādnieku Sports un Sargs“

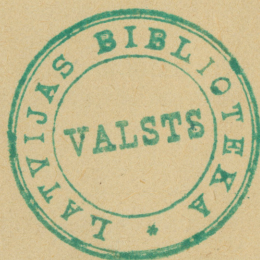
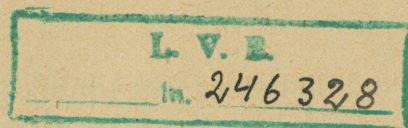
Sociālistiskās Strādnieku
Sporta Internacionāles

ledus hoki

spēles noteikumi

R ī g ā ♦ 1 9 3 2

SSS Galvenās valdes izdevums

1.

Ledushoki spēles laukums ir taisnstūris, 50—60 m. garš un 20—30 m. plats. Starptautisko spēļu laukumam jābūt 60 m. garām un 25 m. platam. Laukuma garās norobežojuma līnijas sauc par sānu līnijām, — īsās par gala līnijām. Līniju, kas atrodas starp vārtu stabiem, sauc par vārtu līniju. Divas līnijas, kas iet līdztekus gala līnijām, sadala laukumu trīs vienādās daļās. Šīs līnijas sauc par aizsargu līnijām.

Laukums

Laukuma viduspunkts atrodas laukuma diagonāļu krustojumā.

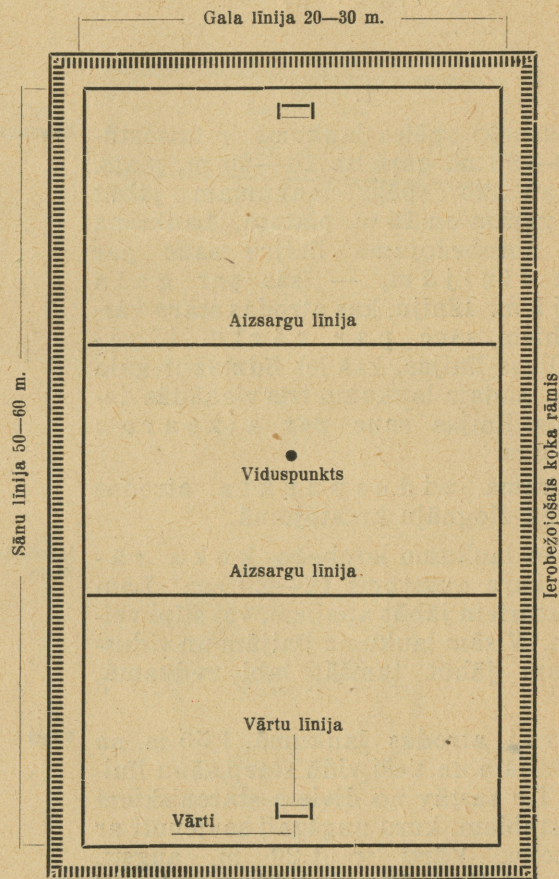
Spēles laukumu ierobežojuma koka rāmis, kuŗa augstums 12—20 cm. Laukuma stūriem jābūt apaļiem, vai slīpi veidotiem. Visām laukuma līnijām un viduspunktam jābūt tumšā, labi redzamā, krāsā.

Ierobežojums

Vārti atrodas laukumā, 1,50 m. no gala līnijām un tieši vidū starp sānu līnijām. Tie sastāv no diviem stateniskiem vārtu stabiem, kuŗu augšgali savienoti ar šķērsskoku. Vārti ir 1,20 m. augsti, 1,80 m. plati un 50 cm. dziļi; pagatavoti

Vārti

LAUKUMA SCĒMA

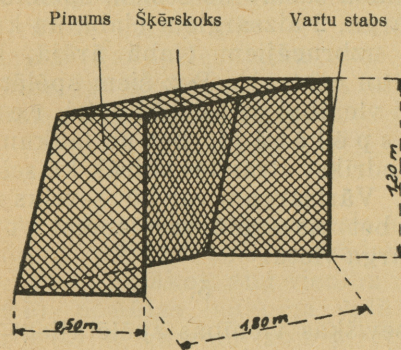

no viegla materiāla (koka). Muguras puse un sāni cieši apvelkami ar stiepu pinumu, kuŗam ripa neiet cauri.

Vārti uz ledus jānostiprina, lai tie tik drīz neizkustētos.

Vārtu līnijai jābūt sevišķi labi saredzamai.

VĀRTI

2.

Ripa sastāv no cieta kaučuka. Tās Rīpa caurmērs (diametrs) 75 mm.; augstums — 25 mm., bet svars — 140—170 gr.

Katrā spēlē jābūt rezervē vēl vienai ripai.

3.

Spēlē lieto četršķautnainu kanādiešu Koks hoki koku, kuŗa apakšgals lēzeni liekts

un izveidots plakanā pēdā. Pēdas platums nedrīkst pārsniegt 9 cm un garums, līdz kāta sākumam, 38 cm. Hoki koka kāta garums nedrīkst pārsniegt 137 cm. Kā materiāls hoki koka pagatavošanai var tikt lietots vienīgi koks. Aizsargājoši auduma aptinumi atļauti.

4.

Vienības
sastāvs

Vienība sastāv no sešiem spēlētājiem: vārtsarga, 2 aizsargiem (labā un kreisā) un 3 uzbrucējiem (labā ārējā, kreisā ārējā un centra). Bez šiem spēlētājiem katrai vienībai drīkst būt četri rezerves spēlētāji, bet uz laukuma nekad nedrīkst atrasties vairāk kā seši spēlētāji. Vārtsargam var būt sevišķs rezervists, bet tas spēlē var ieņemt tikai vārtsarga vietu.

5.

Apģērbs

Atsevišķas vienības spēlētājiem jābūt vienādos tērpos, izņemot vārtsargu. Vienas vienības spēlētāju tērpiem spilgti jāatšķiras no pretspēlējošās vienības tērpiem.

Slidas spēlē pieļaujamas tikai tādas, kuņu priekšgali nepārsniedz zābaku zoles vairāk kā par 3 cm. Vēlamas hoki slidas. Atļauts lietot stilbu, ceļu, roku un elkoņu aizsargus, bet tie nedrīkst būt tādi, kas varētu kavēt pretinieku spēlē. Vārtsargu apbruņo ar krūšu, vēdera, kāju, roku, elkoņu un sejas aizsargiem. Vārtsarga kāju

aizsargi, kājas blakus saliekot, nedrīkst pārsniegt 50 cm. Tiesnesim, pirms spēles, jāpārbauda, vai spēlētāju lietotie aizsargi atbilst noteikumiem.

6.

Spēle ilgst 3×15 minūtes. Pēc katrām 15 min. seko līdz 10 min. ilgs starpbrīdis. Pēc starpbrīža jānotiek laukuma, resp. vārtu, maiņai. Trešā spēles laikā vārtus maina pēc $7\frac{1}{2}$ min., bez starpbrīža. Ja spēles laikā rodas pārtraukums, jeb kavējums, spēles laiks pagarināms pārtraukuma apmērā.

Spēles
laiks

7.

Pirms spēles sākuma, tiesnesis un abu spēlējošo vienību vecākie, izlozē laukuma puses. Spēli uzsākot, abu vienību centra uzbrucēji nostājas laukuma vidū viens otram pretī tā, kā viņu labie pleci vērsti savu vārtu virzienā. Viņu hoki koku pēdas mierīgi noliktas uz ledus 50 cm. attālumā viena no otras līdz tam laikam, kamēr ripa skar ledu. Tiesnesis met ripu uz ledus (ar plakano pusi) starp kokiem un vienlaicīgi ar svilpi atklāj spēli.

Spēles
sākums

8.

Spēlētājs drīkst ripu apturēt ar hoki koku, slidu un kuņu katru ķermeņa daļu, bet nedrīkst to ne ar kādu ķermeņa daļu

Ripas
virzīšana

nest, grūst vai pieturēt. Spēlētājs nedrīkst ripu mest ar roku, tāpat — piedot ar roku vai slidu tai sev vēlamu virzienu, vai arī nest uz hoki koka. Ripas virzīšana uz priekšu atļauta vienīgi ar hoki koka pēdas palīdzību.

9.

Spēlētāju
savstarpējās
attiecības

Spēlētājs nedrīkst celt koku augstāk par pleca augstumu; arī tad nē, ja ripa neatrodas pie viņa. Aizliegts: mest koku uz ledus, pretinieku grūst, kavēt to skriet (ieslēdzot vai citādi), turēt, notuities uz ceļiem, gulēt vai arī sēdēt uz ledus.

Sava laukuma trešdaļā, mazākais 1,50 m. attālumā no laukuma malām, aizsargiem atļauts aizsegt pretiniekam ceļu ar ķermeni, bet nekādā gadījumā pretinieku kavēt ar hoki koku.

Spēlētājam pakrītot, tas nedrīkst nekādā gadījumā spēlē piedalīties.

Vārtsarga darbību nedrīkst, ne tikai ar hoki koku, bet arī ar ķermeni kavēt. Šādos apstākļos iegūtie vārti netiek atzīti.

10.

Aizmugure

Aizmugure savā laukuma trešdaļā nav. Aizmugure skaitās tikai vidus un pretinieka laukuma trešdaļā.

Spēlētājs ir aizmugurē, ja tas atrodas starp ripu un pretinieka vārtiem. Aizmuguri soda tikai tad, ja aizmugurē atrodošais spēlētājs iejaucas spēlē tieši, vai ar savu darbību kavē pretinieka spēli. Ikvienam spēlētājam, kas nejauši iekļūvis aizmugurē, jāpūlās, cik ātri vien iespējams, no šī stāvokļa izkļūt.

Aizmugure zūd, ja ripa skārusi pretinieku, vai arī, ja spēlētājs no paša vienības ar to aizgājis garām aizmugurē stāvošam spēlētājam. Aizmugure zūd arī tad, ja savas vienības spēlētājs, pēc ripas piespēles, izskrien, saņemšanas momentā, vienā līnijā ar aizmugurē stāvošo spēlētāju.

Ripai atrodoties aiz vārtiem, aizmugure neskaitās.

Izvedot brīvsitienu, ikvienam spēlētājam, arī savā laukuma trešdaļā, jāatrodas aiz ripas. Brīvsitiena izpildītāji nekad nav aizmugurē.

11.

Vārtsargs drīkst ripu atturēt kādā veidā viņam tas tikai patīkas, bet viņš atturēto ripu nedrīkst turēt pie sevis. Atturēto ripu vārtsargs ar koku var raidīt kuņģa katrā virzienā, bet ar roku tikai tieši sānīs, tieši vai slīpi atpakaļ, bet nekādā gadījumā tieši vai slīpi uz priekšu.

Vārtsargam, pēc ripas uzķeršanas, tā tūlīt atkal jāraida spēlē. Ja ripa ir aizķērusies vārtsarga tērpā, tad vārtsargam

Vārtsarga
spēle

tā, cik ātri vien iespējams, jāatbrīvo un jāraida atpakaļ spēlē, bet nekādā gadījumā viņš nedrīkst ar šādā saistītā stāvoklī atrodošos ripu skriet pa laukumu. Spēles pārtraukums netiek pielaists.

12.

Ripa izgājusi
no laukuma

Ja ripa, pārejot gala līniju, atstājusi spēles laukumu, tad tiesnesis to ievada spēlē 1,50 m. attālumā no iedomātās pagarinātās vārtu līnijas, bet mazākais 3 m. attālumā no vārtiem. Ja ripa pārgājusi laukuma sānu līniju, tad tiesnesis to ievada spēlē 1,50 m. attālumā no sānu līnijas tanī vietā, pret kuru ripa pārgājusi sānu līniju. Ripu spēlē ievada ar brīvsitieni.

13.

Vārtu
iegūšana

Vārti iegūti, ja pareizi raidīta ripa pārgājusi vārtu līniju, iekšpus vārtu stabiem un šķērskoku, pa ledu, vai pa gaisu. Ripai pie vārtu iegūšanas jāpāriet vārtu līnija ar visu savu tilpumu. Pretējā gadījumā vārti neskaitās.

Vārtus skaita arī tad, ja aizsargājošās vienības spēlētāji, lai izbēgtu no neizbēgamas vārtu krišanas, tīši, pirms vārtu iegūšanas, izdara kādu pārkāpumu. Vārti jāskaita par iegūtiem arī tad, ja ripa pirms vārtu līnijas pāriešanas skārusi vārtu stabus vai arī vārtsargu. Ja aizsargājošās vienības spēlētāji paši iesit

ripu savos vārtos, tad šie vārti skaitās pretiniekam par labu.

Ja ripa tikai skārusi vārtu līniju, tad vārti par iegūtiem neskaitās. Ja ripa atrodas lidojumā uz vārtiem, bet spēles laiks izbeidzies, tiesnesis nedrīkst spēli tūlīt pārtraukt, arī spēles trešdaļas beigās nē, bet viņam jānogaida, kamēr šī vārtu iegūšanas varbūtība tiek izsmelta.

Pēc katriem iegūtiem vārtiem spēli uzsāk no jauna.

14.

Spēlētājus var mainīt kurā katrā spēles pārtraukumā, resp. pēc katras tiesneša svilpes, ziņojot par to tiesnesim.

Spēlētāju
maiņa

Spēlētājam, kura vietu ieņem rezerves spēlētājs, nekavējoši jāatstāj laukums. Vārtsargu var mainīt tikai pēc spēles laika beigām, bet nelaimes gadījumos — katrā laikā. Ja kādu spēlētāju ievaino un tas spēli nevar turpināt, viņa vietu katrā laikā var ieņemt rezerves spēlētājs, tādējādi atjaunojot vienības pilnu sastāvu. Neviena spēlētāja, pēc laukuma atstāšanas, nedrīkst uz laukuma atgriezties bez tiesneša atļaujas. No spēles izslēgta spēlētāja vietu nevar aizpildīt ar rezerves spēlētāju. Ja vārtsargu izslēdz no spēles, tad viņa vietu var aizpildīt tikai kāds no spēlē esošiem spēlētājiem.

Spēles
rezultāts

Spēlē uzvarē tā komanda, kuŗa, spēles laikam izbeidzoties, ieguvusi vairāk vārtus. Ja spēles laikā nav iegūti nevieni, vai arī abas komandas ieguvušas vienādu vārtu skaitu, tad spēle uzskatāma par neizšķirti beigušos.

Spēlēs, kuŗām noteikti jābeidzas ar vienas vienības uzvaru, pēc 10 min. starpbrīža un vārtu maiņas, dod spēles pagarinājumu uz 10 min., ar vārtu maiņu pēc 5 min. Ja arī šis pagarinājums nedod rezultātu, tad dod vēl spēles pagarinājumu uz 10 min. Nevienu spēli nedrīkst pagarināt vairāk par 30 min., bet ja tad vēl nav sasniegts rezultāts, tad uzvaru izšķir loze. Ja kāda vienība atsakās no spēles pagarinājumiem, tad viņai piešķir zaudējumu.

Brīvsitiens

Spēli pēc pārtraukuma uzsāk ar brīvsitienu.

To izved tādā pašā veidā, kā spēles uzsākšanu, tikai tiesneša norādītā vietā.

No brīvsitienu vārti nevar tikt iegūti. Lai vārtus iegūtu, pēc brīvsitienu ripai jāaizskar kāds no pārējiem spēlētājiem. Pie brīvsitienu izpildīšanas spēlētājus nedrīkst kavēt viņu darbā. Vārtu trešdaļā, brīvsitienu nevar izdarīt iepretīm vārtiem. Pie pārkāpumiem šajā trešdaļā brīvsitiens tiek izdarīts 3 m. sānis no vārtiem.

Pie hoki koku lūzuma spēli nepārtrauc.

Kā sodus, tiesnesis var dot brīvsitienu, vai arī izslēgt vainīgo spēlētāju no turpmākās spēles. Sodī

Brīvsitieni tiek doti par pārkāpumiem, kuŗi minēti 8., 10. un 11. paragrafos. Devītā paragrafā minētie pārkāpumi, ja tie izdarīti nejauši — bez nolūka, pirmo reizi sodāmi, ar brīvsitienu, bet atkārtotā gadījumā, vai arī ja tos izdara ar nolūku, pēc brīdinājuma, bet smagākos gadījumos bez brīdinājuma, sodāmi ar spēlētāju izslēgšanu no spēles. Katra nesportiska uzvešanās, atkārtota tiesneša norādījumu neievērošana, sodāma ar vainīgā spēlētāja izslēgšanu no spēles.

Brīvsitienu izdara no tās vietas, kur noticis pārkāpums; pie aizmugures no tās vietas, no kuŗas ripa piespēlēta aizmugurē stāvošam spēlētājam.

Brīvsitiens nekad nedrīkst atvieglot pārkāpumu izdarošās vienības aizsardzības darbu. Ja vārtus aizsargājošā vienība pie saviem vārtiem izdara kādu pārkāpumu, lai tādā veidā izglābtos no vārtu zaudēšanas, tad tiesnesis nedrīkst tūlīt pārtraukt spēli, dodot brīvsitienu, bet viņam jāļauj, lai radušā iespējamība gūt vārtus tiktu tālāk izmantota. Ja ievadītais uzbrukums tomēr tiek likvidēts, tad izpalikušais brīvsitiens ir jādod no pirmītējās pārkāpuma vietas.

18.

Tiesnesis

Katru sacīksti vada tiesnesis. Tiesnesim jāskatās, lai netiktu pārkāpti spēles noteikumi. Strīdus un noteikumos neparedzētos gadījumus izšķir tiesnesis. Viņam jāizšķir, vai vārti iegūti vai nē, ka arī jāinformē par spēles rezultātu kā pēc puslaiku, tā arī pēc spēles beigām. Tiesnesim jānozīmē vārtu tiesneši un laika jēmējs.

Tiesneša lēmumi par spēles gaitu ir galīgi un neapstrīdāmi. Tiesnesis nav saistīts ar vārtu tiesnešu lēmumiem. Tiesneša pienākums ir katru spēlētāju, kas pārkāpj noteikumus, rupji spēlē, kritizē tiesneša lēmumus, nepiedienīgi izrunājās, strīdās ar skatītājiem, brīdināt, un, ja vajadzīgs, izslēgt no spēles. Tiesnesis nedrīkst lietot, bez noteikumos paredzētiem, nekādus citus sodus.

Ja tiesnesis par spēles laiku tiek aizskārts ar ripu, spēle turpinās.

19.

Vārtu
tiesneši
un laika
jēmējs

Tiesnesim ir divi palīgi, kā padoma devēji. Tie ir vārtu tiesneši. Vārtu tiesneši stāv aiz vārtiem un informē tiesnesi, kad ripa pārgājusi gala līniju, vai arī iegājusi vārtos. Vārtu tiesneši pa spēles laiku nemainās.

No tiesneša ieceltam laika jēmējam jākontrolē spēles laiks. Laika jēmēja galvenais uzdevums ir kontrolēt spēles ka-

vējumus, lai pēc spēles laika beigšanās varētu dot virsspēli. Trīs minūtes pirms spēles laika beigām, laika jēmējam par to jāinformē tiesnesis, un, kad spēle beidzās, jādod signāls spēles beigšanai, bet īstenībā spēle beidzās tikai pēc tiesneša beigu svilpes.

20.

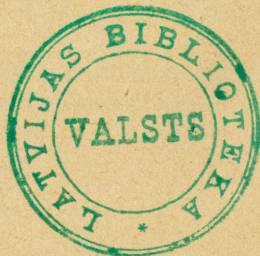
Laika jēmējam, vārtu tiesnešiem un rezerves spēlētājiem ir jāatstāj uz ledus, ārpus spēles laukuma, brīva vieta, kas nedrīkst tikt ieņemta no skatītājiem.

Rezerves spēlētājiem, kuri pašreiz neatrodas spēlē, jāatšķiras no pašreiz spēlē atrodošajiem spēlētājiem.

Rezerves
spēlētāju,
vārtu
tiesnešu
un laika
jēmēju
novietošana

SATURA RĀDĪTAJS

	Lapas puse
Laukums	3
Ierobežojums	3
Vārti ,	3
Ripa , ,	5
Koks , ,	5
Vienības sastāvs	6
Apģērbs	6
Spēles laiks	7
Spēles sākums	7
Rīpas virzīšana	7
Spēlētāju savstarpējās attiecības	8
Aizmugure	8
Vārtsarga spēle	9
Ripa izgājusi no laukuma	10
Vārtu iegūšana	10
Spēlētāju maiņa	11
Spēles rezultāts	12
Brīvsiens	12
Sodi , ,	13
Tiesnesis	14
Vārtu tiesneši un laika jēmējs	14
Rezerves spēlētāju, vārtu tiesnešu un laika jēmēju novietošana	15

Maksā 20 sant.

24 DEC. 1932